

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

_____ 2017 року

справа № П/811/00000/15

Суддя Кіровоградського окружного адміністративного суду Притула К.М. розглянувши в порядку письмового провадження справу за позовом фізичної особи-підприємця фізичної особи-підприємця ОСОБА_1 до Кіровоградської об'єднаної державної податкової інспекції головного управління ДФС у Кіровоградській області про визнання протиправним та скасування рішення,

ВСТАНОВИВ:

Фізична особа-підприємець ОСОБА_1 звернувся до суду з позовом в якому просить:

- визнати протиправною, недійсною та скасувати вимогу про сплату боргу (недоїмки) від 22.09.2014 року №Ф-000501701, в частині донарахування ФОП ОСОБА_1, недоїмки зі сплати Єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за 9 місяців 2011 року в сумі 22415,10 грн.;

- визнати протиправним, недійсним та скасувати рішення від 22.09.2014 року №0005251701 про застосування штрафних санкцій за донарахування територіальним органом доходів і зборів або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску в частині застосування до ФОП ОСОБА_1 штрафних санкцій в розмірі 2909,58 грн.

Позовні вимоги обґрунтовано тим, що оскаржувані рішення прийняті на підставі акту документальної планової перевірки від 22.09.2014 року №716/11-23-17-01/НОМЕР_1.

Позивач не погоджуючись із встановленими у акті перевірки висновками зазначає, що відповідачем невірно застосовані норми матеріального та процесуального права, висновки акту не відповідають чинному законодавству (бухгалтерському та податковому обліку) а отже оскаржувані рішення підлягають скасуванню.

До суду, від представників сторін надійшли заяви про розгляд справи в порядку письмового провадження.

Відповідно до частини 6 статті 128 Кодексу адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-ІУ (далі КАС України), якщо немає перешкод для розгляду справи у судовому засіданні, визначених цією статтею, але прибули не всі особи, які беруть участь у справі, хоча і були належним чином повідомлені про дату, час і місце судового розгляду, суд має право розглянути справу у письмовому провадженні у разі відсутності потреби заслухати свідка чи експерта.

Враховуючи зазначене, суд вирішив провести судовий розгляд справи в порядку письмового провадження.

Дослідивши матеріали справи суд вважає, що позовні вимоги підлягають задоволенню з наступних підстав.

Судом встановлено, що в період з 02.09.2014 року по 15.09.2014 року посадовими особами відповідача проведено документальну планову перевірку фізичної особи-підприємця ОСОБА_2, щодо своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податків і зборів, дотримання законодавства щодо укладання трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками, виконання вимог валютного та іншого законодавства за період з 01.01.2012 року по 31.12.2013 року та правильності нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за період з 01.01.2011 року по 31.12.2013 року.

Результати перевірки оформлені актом №716/11-23-17-01/НОМЕР_1 від 22.09.2014 року (т.1 а.с.13-42).

В ході перевірки встановлено наступні порушення:

- п.177.4 ст.177 ПК України донараховано податок з доходів фізичних осіб на загальну суму 3324,57 грн., в тому числі за 2012 рік на суму 1599,78 грн., за 2013 рік на суму 1724,79 грн.;

- ч.2 п.1 ст.7 Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" - донараховано єдиний соціальний внесок на загальну суму 30105,95 грн., в тому числі за 2011 рік - 22415,10 грн., за 2012 рік - 3700,83 грн., за 2013 рік - 3990,02 грн.

22.09.2014 року, відповідачем винесено рішення №0005251701 про застосування штрафних санкцій за донарахування територіальним органом доходів і зборів або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску, яким до ФОП ОСОБА_1 застосовано штрафні санкції, в розмірі 3931,87 грн. (т.1 а.с.11).

Також, 22.09.2014 року Кіровоградською ОДПІ винесено вимогу про сплату боргу (недоїмки) №Ф-000501701, якою відповідач, відповідно до ст.25 Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" та на підставі картки особового рахунку платника, акта перевірки від 22.09.2014 року №716/11-23-17-01, вимагав сплатити суму недоїмки зі сплати єдиного внеску, штрафів та пені на загальнообов'язкове державне соціальне страхування в сумі 30105,95 грн. (т.1 а.с. 10).

Оцінюючи подані сторонами докази слід звернути увагу на наступне.

Встановлено, що ФОП ОСОБА_1 здійснював оптову торгівлю періодичними засобами масової інформації, а саме - книгами, журналами, газетами вітчизняного виробництва, перебуваючи на загальній системі оподаткування.

Перевіркою достовірності визначення задекларованих витрат, за період, що перевірявся, відображених у податкових деклараціях про майновий стан і доходи та додатку 5 до декларації, підтверджених документально, встановлено завищення витрат за період з 01.01.2012 року по 31.12.2013 року на суму 22163,80 грн., в тому числі за 2012 рік на суму 10665,20 грн., за 2013 рік на суму 11498,60 грн.

При цьому, згідно наданих ФОП ОСОБА_1 на перевірку документів (книги обліку доходів та витрат, видаткових накладних, банківських виписок про рух коштів на розрахункових рахунках, актів виконаних робіт, чеків, квитанцій) перевіряючими вираховано фактично понесені витрати, пов'язані з здійсненням оптової торгівлі

періодичними виданнями, друкованими засобами масової інформації за період з 01.01.2012 року по 31.12.2013 року та встановлено, що вартість послуг на перепідготовку та розміщення продукції в сумі 22163,80 грн., в тому числі за 2012 рік в сумі 10665,20 грн., за 2013 рік в сумі 11498,60 грн. не підтверджено будь-якими розрахунковими документами.

Так, податковим органом зазначено, що в поданій до Кіровоградської ОДПІ декларації про майновий стан і доходи за 2012 рік №1300021036 від 31.07.2013 року та книзі доходів і витрат №715/1 від 04.11.2011 року, відображено вартість послуг на перепідготовку та розміщення продукції в сумі 10665,20 грн. та в декларації про майновий стан і доходи за 2013 рік №1400012606 від 06.02.2013 року та в книзі обліку доходів і витрат №7015/1 від 22.02.2013 року відображено вартість послуг на перепідготовку та розміщення продукції в розмірі 11498,60 грн.

З огляду на викладене, перевіряючими зроблено висновок про заниження чистого доходу на суму 22163,80 грн., в тому числі за 2012 на суму 10665,20 грн. та за 2013 рік на суму 11498,60 грн. (стор.13-14 Акту перевірки).

Відповідно до вимог п. 177.2 ст.177 Податкового кодексу України, об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та не грошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи.

Пунктом 177.4 ст.177 Податкового кодексу України визначено, що до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтверджені витрати, що включаються до витрат операційної діяльності, згідно з розділом III цього кодексу.

Згідно з п.177.4 ст.177 Податкового кодексу України до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтверджені витрати, що включаються до витрат операційної діяльності згідно з розділом III цього кодексу.

Згідно з пп.138.1.1 п.138.1 ст.138 Податкового кодексу України, витрати операційної діяльності включають собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг та інші витрати.

Витрати операційної діяльності, визначаються згідно з п.138.4,138.6-138.9, пп. 138.10.2-138.10.4 п.138.10, п. 138.11 ст.138 Податкового кодексу України.

Згідно з п.138.8 ст.138 Податкового кодексу України, собівартість виготовлених та реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг складається з витрат, прямо пов'язаних з виробництвом таких товарів, виконанням робіт та наданням послуг.

Так, під час судового розгляду по суті, бухгалтерських документів, які б підтверджували факт понесених витрат щодо послуг на перепідготовку та розміщення продукції в сумі 22163,80 грн., в тому числі за 2012 рік в сумі 10665,20 грн., за 2013 рік в сумі 11498,60 грн. позивачем не надано.

З огляду на викладене, суд приходить до висновку про правомірність донарахування ЄСВ в сумі 3700, 83 грн. (10665,20 грн. x 34,7%) за 2012 рік та в сумі 3990,02 грн. (11498,60 грн. x 34,7%) за 2013 рік податковим органом.

Крім того, перевіркою встановлено, що відповідно до декларації про майновий стан і доходи за 2011 рік, поданої до Кіровоградської ОДПІ, сума задекларованого чистого доходу ФОП ОСОБА_1 становить 14566,00 грн.

При цьому, за результатами акта попередньої документальної перевірки №271/17-1/НОМЕР_1 від 20.07.2012 року ФОП ОСОБА_1 за період з 01.04.2011 року по 31.12.2011 року збільшено суму чистого доходу на 64596,83 грн.

Таким чином, перевіркою достовірності відображення у звітності сум доходу, отриманого від здійснення діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб встановлено, що позивачем занижено чистий дохід на суму 86760,63 грн.. в числі: за квітень - грудень 2011 року на суму 64569,83 грн.

Перевіркою правильності нарахування єдиного внеску з сум доходу, на який нараховується єдиний внесок у розмірі 34,7 %, встановлено порушення вимог п.2 ст.7 Закону України від 08 липня 2010 року "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" (з змінами та доповненнями), результаті чого ФОП ОСОБА_1 донараховано єдиний соціальний внесок в сумі 30105,95 грн., в тому числі: за 2011 рік в сумі 22415,10грн., за 2012 рік в сумі - 3700,83 грн. та за 2013 рік в сумі 3990,02 грн.

Надаючи оцінку вказаним правовідносинам, судом встановлено наступне.

Так, в судовому засіданні встановлено та матеріалами справи підтверджено, що за даними декларації про майновий стан і доходи за 9 місяців 2011 року, поданої позивачем 08.02.2012 року за № 159528, сума валових витрат від здійснення господарської діяльності за період з 01.04.2011 року по 31.12.2011 року становить 460305,00 грн. При цьому в акті від 20.07.2012 року №271/17-1/НОМЕР_1 вказано, що згідно наданих ФОП ОСОБА_1 на перевірку документів (структура валових витрат, книга обліку доходів та витрат, банківські виписки, видані та отримані накладні, акти виконаних робіт) перевіркою обраховано фактично понесені валові витрати за 9 місяців 2011 року, що безпосередньо пов'язані з отриманим валовим доходом, які становлять 395708,147 грн.(т.1,а.с.43-62).

Відповідно до даних декларації, поданої позивачем 08.02.2012 року, сума витрат за період з 01.04.2011 року по 31.12.2011 року становить 460305,00 грн. з них: 442 133,36 грн. - собівартість оплаченого та реалізованого в звітний період товару; 9371,64 грн. - оренда приміщення; 3230,00 грн. - вартість послуг по доставці товару; 516,00 грн. - послуги банку та 5054,00 грн. - єдиний соціальний внесок.

При цьому, в судовому засіданні встановлено, що суми витрат на оренду приміщення, оплату послуг по доставці товару, послуги банку та єдиний соціальний внесок визнано відповідачем.

Судом встановлено, що розбіжність полягає в сумі собівартості оплаченого та реалізованого товару. Так, за висновками податкового органу сума складає 377536,53 грн., тоді як позивачем задекларовано 442133,36 грн.

Так, в підтвердження задекларованих ФОП ОСОБА_1 витрат за 2011 рік в сумі 481304,00 грн., під час перевірки використано дані первинних бухгалтерських документів, а саме, товарних накладних, даних книги обліку доходів, банківських документів, складених у цілковитій відповідності до вищезазначених вимог законодавства, що і не заперечується відповідачем (т.1,141-164, 161-251, т.2, а.с.1-29, 31-237, 239-254, т.3, а.с.1-173, 175-250, т.4, а.с.1-84, 86-213, 215-250, т.5, а.с.1-167, 169-254, т.6, а.с.1-31, 34-251, т.7, а.с.1-22).

Згідно пп. 20.1.2 п. 20.1 ст. 20 ПК України визначено, що контролюючі органи мають право для здійснення функцій, визначених законом, отримувати безоплатно від платників податків, у тому числі благодійних та інших неприбуткових організацій, усіх форм власності у порядку, визначеному законодавством, довідки, копії документів,

засвідчені підписом платника або його посадовою особою та скріплені печаткою (за наявності), про фінансово-господарську діяльність, отримані доходи, видатки платників податків та іншу інформацію, пов'язану з обчисленням та сплатою податків, зборів, платежів, про дотримання вимог законодавства, здійснення контролю за яким покладено на контролюючі органи, а також фінансову і статистичну звітність у порядку та на підставах, визначених законом.

Отже, з метою об'єктивного підтвердження понесених витрат ФОП ОСОБА_1 під час здійснення ним господарської діяльності у періоді, що перевірявся, працівники контролюючого органів мали право вимагати від позивача в ході перевірки, проведення інвентаризації основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, однак не вчинили даних дій.

Слід звернути увагу на те, що податковий орган не заперечує факту реальності господарських операцій позивача щодо придбання у 2011 році товарів на загальну суму 481304,00 грн. Як у акті перевірки так і при розгляді справи у суді представниками відповідача зазначено, що документи бухгалтерського обліку, які оформлялися позивачем при придбанні товарів відповідали вимогам як Податкового кодексу України так Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність".

Разом з цим, слід звернути увагу, що в акті перевірки чітко не зазначено, від реалізації якої саме продукції та в якій кількості, контролюючий орган дійшов висновку про недекларування позивачем отриманого доходу та чим безпосередньо підтверджується факт його отримання, тобто реалізації товару.

Суд зазначає, що висновки податкового органу про порушення платником податків вимог законодавства, здійснення контролю за яким покладено на контролюючі органи, а також фінансову і статистичну звітність у порядку та на підставах, визначених законом не можуть ґрунтуватися на припущеннях, а можуть ґрунтуватися лише на належних, достатніх, а також тих доказах, які одержані з дотриманням закону. Аналогічна правова позиція викладена у постанові Вищого адміністративного суду України від 25.09.2013 у справі № К/9991/82116/12, втім матеріали справи останніх не містять.

Відповідно до п. 44.1 ст. 44 для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.

Пунктом 177.10 ст. 177 ПК України передбачено, що фізичні особи - підприємці зобов'язані вести Книгу обліку доходів і витрат та мати підтверджуючі документи щодо походження товару.

Форма Книги обліку доходів і витрат та порядок її ведення визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Зі змісту акту перевірки слідує, що відповідачем порушення встановленого порядку ведення Книги обліку доходів і витрат не встановлено.

Таким чином, вище зазначені документи підтверджують понесені ФОП ОСОБА_1 витрати на загальну суму 481304,00 грн. та їх використання у господарській діяльності, що в свою чергу спростовує висновки перевірки податкового органу, а відтак, свідчить про правильність відображених позивачем у звітних документах витрат за 2011 рік.

Таким чином, вимога про сплату боргу №Ф-000501701 від 22.09.2014 року, якою позивача зобов'язано сплатити недоїмку зі сплати єдиного внеску, штрафів та пені в розмірі 30105,95 грн., підлягає визнанню протиправною та скасуванню в частині 22415,10 грн.

Згідно ст.7 Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" єдиний внесок нараховується для платників, зазначених у пункті 4 (крім фізичних осіб - підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування) та 5 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб, та на суму доходу, що розподіляється між членами сім'ї фізичних осіб - підприємців, які беруть участь у провадженні ними підприємницької діяльності. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску за кожен місяць, у якому отримано дохід (прибуток).

Згідно з ч.2 ст.9 ЗУ "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" обчислення єдиного внеску здійснюється на підставі бухгалтерських та інших документів, відповідно до яких провадиться нарахування (обчислення) або які підтверджують нарахування (обчислення) виплат (доходу), на які відповідно до цього Закону нараховується єдиний внесок.

Податковим органом, під час проведення перевірки зроблено висновок про заниження позивачем чистого оподаткованого доходу за 2011-2013 рік на суму 86760,63 грн.

Оскільки судом встановлено часткову безпідставність висновків акту перевірки щодо заниження оподаткованого доходу в сумі 64596,83 грн., тому й безпідставним є висновки акту перевірки в частині того, що в порушення п.2, п.3 ст.7, п.11 ст.8 Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" позивачем на дану суму оподаткованого доходу не нараховані суми єдиного внеску.

Отже, рішення №0005251701 від 22.09.2014 р., яким позивачу застосовано штрафні санкції за донарахування територіальним органом доходів і зборів або платником своєчасно не нарахованого внеску в сумі 30105,95 грн., внаслідок порушення п.2 ст.7 Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" є протиправним, а тому позовні вимоги в частині нарахування в розмірі 3362,27 грн. є протиправним та, відповідно підлягає скасуванню у зазначеній частині.

Відповідно до частини третьої статті 94 КАС України, якщо адміністративний позов задоволено частково, судові витрати, здійснені позивачем, присуджуються йому відповідно до задоволених вимог, а відповідачу - відповідно до тієї частини вимог, у задоволенні яких позивачеві відмовлено.

Відповідно до частини 3 статті 4 Закону України "Про судовий збір" (в редакції 30.03.2015 року) під час подання адміністративного позову майнового характеру сплачується 10 відсотків ставки судового збору. Решта суми судового збору стягується з позивача або відповідача пропорційно до задоволеної чи відхиленої частини вимоги.

Керуючись статтями 86, 94, 158-163 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

ПОСТАНОВИВ:

1. Позовні вимоги фізичної особи - підприємця ОСОБА_1 - задовольнити повністю.

2. Визнати протиправною та скасувати вимогу про сплату боргу (недоїмки) від 22.09.2014 року №Ф-000501701, в частині донарахування ФОП ОСОБА_1, недоїмки зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за 9 місяців 2011 року в сумі 22415,10 грн.

3. Визнати протиправним, недійсним та скасувати рішення від 22.09.2014 року №0005251701 про застосування штрафних санкцій за донарахування територіальним органом доходів і зборів або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску в частині застосування до ФОП ОСОБА_1 штрафних санкцій в розмірі 2909,58 грн.

4. Присудити Фізичній особі - підприємцю ОСОБА_1 судові витрати з державного бюджету в розмірі 182,70 грн.

Постанова відповідно до ст. 254 Кодексу адміністративного судочинства України набирає законної сили після закінчення строку на апеляційне оскарження.

Постанова суду може бути оскаржена до Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду через Кіровоградський окружний адміністративний суд шляхом подачі в 10- денний строк з дня її проголошення апеляційної скарги. У разі застосування судом частини третьої статті 160 цього Кодексу, а також прийняття постанови у письмовому провадженні апеляційна скарга подається протягом 10 днів з дня отримання копії постанови.

**Суддя Кіровоградського окружного
адміністративного суду**

К.М. Притула